

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 stycznia 2024 r. r.

DIH-3.707.144.2023.AL

DECYZJA DIH-3.2.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Agatę Bejmę prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EKOLANDIA Agata Bejma w Dąbrówce od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 20 października 2023 r. (nr akt sprawy: UH.8361.151.2023), na mocy której, na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 27-30 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 26 czerwca 2023 r. nr UH.8361.151.2023, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy [xxxxxx], zwanego dalej „stroną” lub „przedsiębiorcą”, w zakresie sprzedaży detalicznej towarów m.in. za pośrednictwem sklepu internetowego (adres strony: [xxxxxx]).

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, do przedsiębiorcy skierowano uprzednio zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 30 maja 2023 r. znak UH.8360.125.2023, w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmującym m.in. ocenę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 5 czerwca 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem

upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli dokonano oceny prawidłowości uwidaczniania cen oferowanych towarów na zgodność z przepisami ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” oraz przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniem objęto 40 partii towarów wybranych losowo z aktualnej oferty sklepu, z czego zakwestionowano 26 partii towarów oferowanych do sprzedaży według objętości, masy lub sztuk (wykazanych w protokole kontroli - karta nr 5 i 6), z uwagi na brak uwidocznienia cen jednostkowych na stronie internetowej sklepu.

Powyższe stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz było niezgodne z wymaganiami, o których mowa w § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 tej ustawy, a także naruszało interesy konsumentów. Jednocześnie uwzględniono, że zakwestionowane towary nie zostały zwolnione z powyższego obowiązku na mocy § 7 tego rozporządzenia.

W toku kontroli przedsiębiorca oświadczył, że nie były nałożone na niego sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, a także wypełnił formularz oświadczenia z dnia 27 czerwca 2023 r., w którym wskazał, że należy on do grupy mikroprzedsiębiorców w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 Prawa przedsiębiorców.

Podczas kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze mające na celu uzupełnienie brakujących cen jednostkowych na stronie internetowej sklepu.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 30 czerwca 2023 r. (nr akt kontroli: UH.8361.151.2023) oraz w dołączonej do niego dokumentacji. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 20 września 2023 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), zwanej dalej „Kpa”, Wielkopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie internetowej sklepu) cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, a jednocześnie poinformował ją o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, w piśmie tym wezwał ją do przedłożenia dokumentów zawierających informacje na temat wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2022. Pismo to doręczono stronie w dniu 25 września 2023 r.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, natomiast wymagane informacje w postaci zaświadczenia o przychodzie firmy za rok 2022 przekazała w dniu 5 października 2023 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z dnia 20 października 2023 r. (nr akt sprawy: UH.8361.151.2023), nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewidocznienia w miejscu sprzedaży

detalicznej (na stronie internetowej sklepu) informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 tej ustawy. Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 10 listopada 2023 r.

W dniu 7 grudnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, złożone przez stronę pismo z dnia 23 listopada 2023 r. (nadane w dniu 23 listopada 2023 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), zawierające odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej i wniosła o jej obniżenie do kwoty minimalnej.

Pismem z dnia 20 grudnia 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 2 stycznia 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (lub usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z definicji zawartych w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru (lub usługi) - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (lub określonej usługi), których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Na podstawie delegacji zawartej w art. 4 ust. 6 ustawy o informowaniu o cenach, sposób uwidaczniania cen towarów i usług doprecyzowano w rozporządzeniu.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Jak

stanowi § 3 ust. 2 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa, jak wynika z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.).

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana

za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, ustalenia kontroli przeprowadzonej w sklepie internetowym należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy, przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH, daty podstawy do stwierdzenia, że przy 26 partiach towarów (spośród 40 wybranych losowo do kontroli i stanowiących ofertę sprzedaży) nie uwidoczniono cen jednostkowych, co stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Jednocześnie uwzględniono, że zakwestionowane towary nie obejmowały towarów przewidzianych w § 7 tego rozporządzenia, które zwolnione są z obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających m.in. z art. 4 ust. 1, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor IH.

W związku z powyższym, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z dnia 20 października 2023 r. (nr akt sprawy: UH.8361.151.2023), nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o obniżenie wymiaru kary pieniężnej do kwoty minimalnej. Strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, że przy ocenie przesłanek wpływających na wymiar kary uwzględnił on wielkość przychodu, a nie wielkość dochodu strony, która nie pozwala na uiszczenie kary pieniężnej w nałożonej kwocie. Dodała, że sytuacja materialna, ekonomiczna strona jest niewspółmierna do osiąganego przychodu i nałożenie na nią takiej kary pieniężnej spowoduje jej problemy finansowe.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe zarzuty są niezasadne. Należy wskazać, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł, w związku z ustaleniami kontroli, których strona nie kwestionowała, a które w sposób jednoznaczny wskazują na niewykonanie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 4 ust. 1 tej ustawy w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na braku w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie internetowej sklepu) cen jednostkowych, zaś ceny towarów były uwidocznione. Stosownie do treści art. 6 ust. 1 tej ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego karę pieniężną w granicach określonych w tym przepisie, tj. w wysokości do 20 000 zł. Przepisy te w sposób niewymagających dodatkowych założeń i wykładni nakazują właściwemu organowi IH wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków ustawowych, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Dowiedzenie zatem, że określony podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r. o sygn. akt VI SA/Wa 805/19).

Należy wskazać, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen towarów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za towar na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie internetowej sklepu) musi się na niej znaleźć także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią

jednostkę miary (litr, kilogram, sztuka). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych towarów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie stwierdzić, czy podana cena jednostkowa (za litr, kilogram, sztukę) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak uwidocznienia ceny jednostkowej narusza prawa konsumentów do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza ich możliwość świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru towaru, co prowadzi do zagrożenia ich interesów.

Strona, jako profesjonalista na rynku, funkcjonujący na rynku od 1 lipca 2012 r. (według danych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej) miała obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną przez nią działalnością. Była ona obowiązana uwidocznić na stronie internetowej sklepu informacje o cenach oraz cenach jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie strona nie wykonała powyższych obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych dla 26 partii towarów oferowanych do sprzedaży (spośród 40 wybranych losowo do kontroli), co stanowiło wystarczającą przesłankę do przypisania jej odpowiedzialności z tego tytułu oraz nałożenia na nią kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W niniejszej sprawie, Wielkopolski WIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w granicach przewidzianych ustawowo, tj. w wysokości do 20 000 zł. Stronie, w drodze zaskarżonej decyzji, po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł, która zbliżona jest do progu dolnego wymiaru kary i stanowi 5% górnego wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej, wnosząc o jej obniżenie, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił poszczególne przestanki, mające wpływ na wymiar tej kary.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie zakwalifikował czyn strony jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Należy zgodzić się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, że stwierdzone nieprawidłowości, wskazujące na naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, polegające na braku uwidocznienia na stronie internetowej sklepu cen jednostkowych, dotyczyły 26 partii towarów oferowanych do sprzedaży (zakwestionowano 65% wybranych losowo do kontroli towarów). Prezes UOKiK wskazuje, że cena jednostkowa jest jednym z podstawowych kryteriów obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, zwłaszcza w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, lecz o odmiennych cechach, np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Strona nie uwidaczniając cen jednostkowych przy towarach uniemożliwiła kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, lecz o innej masie, objętości czy liczbie sztuk, a przez to utrudniła kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Dlatego jasna i rzetelna informacja o cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia praw i interesów konsumenta. Nadto

wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w ramach której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem do strony zawiadomienia z dnia 30 maja 2023 r. znak UH.8360.125.2023, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia, a pomimo tego nieprawidłowości te stwierdzono i zostały one usunięte dopiero w wyniku kontroli. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że charakter i waga naruszenia obowiązków były istotne i z pewnością nie mogły zostać uznane za znikome. Bezsportny jest przy tym fakt, że czas trwania tego naruszenia przypada co najmniej na dzień stwierdzenia nieprawidłowości, tj. 27 czerwca 2023 r., zaś kończy się w momencie ich usunięcia przez stronę.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty wynikające z naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że w stosunku do strony nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków ustawowych. Jednocześnie nie pominął faktu, że w toku kontroli strona podjęła dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniła brakujące informacje o cenach jednostkowych w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Uwzględniając pozostałe dwie przesłanki wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 3 i 4 ustawy o informowaniu o cenach, Wielkopolski WIIH prawidłowo uwzględnił informację o wielkości przychodów strony za rok 2022 przekazaną w korespondencji mailowej z dnia 5 października 2023 r., a także oświadczenia strony złożone w toku kontroli m.in. o braku nałożenia na stronę sankcji za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, a także o jej przynależności do grupy mikroprzedsiębiorców w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 Prawa przedsiębiorców.

Odnosząc się do argumentów strony przedstawionych w odwołaniu, że przy ocenie przestanek wpływających na wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wielkość przychodu, a nie wielkość dochodu strony, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z regulacją art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy to jedna z czterech przestanek, które organ IH ma obowiązek uwzględnić przy ustalaniu wymiaru kary, a jak już wykazano, Wielkopolski WIIH uwzględnił w sposób prawidłowy wszystkie z nich, co znajduje swój wyraz w treści zaskarżonej decyzji. Co więcej, ze wskazanego przepisu nie wynika, iż organ pierwszej instancji powinien wziąć pod uwagę dochód strony.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przestanki, jakimi kierował się Wielkopolski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do jej obniżenia. W opinii Prezesa UOKiK, wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w odniesieniu do 26 na 40 partii towarów oferowanych do sprzedaży (65% wybranych losowo do kontroli towarów).

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, co oznacza, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (por. wyroki NSA z dnia 23 maja 2012 r. o sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012 r. o sygn. akt II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem mającym na celu niedopuszczenie do powstania tych samych lub podobnych nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były wyłącznie towary opatrzone informacjami o cenie i cenie jednostkowej, jak również powinna być ona możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele winny być łącznie spełnione, co też miało miejsce w niniejszej sprawie.

W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 1 000 zł jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów.

Prezes UOKiK podziela także stanowisko organu pierwszej instancji, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona jeszcze w trakcie kontroli i w jej efekcie podjęła dobrowolne działania naprawcze, poprzez uzupełnianie brakujących cen jednostkowych na stronie internetowej sklepu, co oznacza, że przestanka zaprzestania naruszania prawa została spełniona. Znamienny jest także fakt, że kontrola ta została przeprowadzona za uprzednim skierowaniem do strony zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, gdzie zamieszczono informacje o zakresie przedmiotowym kontroli i planowanym terminie jej przeprowadzenia, a więc strona miała czas i możliwość odpowiedniego przygotowania się do takiej kontroli, na co słusznie zwrócił uwagę również organ pierwszej instancji. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych dla 26 partii towarów oferowanych do sprzedaży, co stanowiło 65% objętych kontrolą towarów.

Warto przy tym podkreślić, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy 98/6/WE. Dyrektywa ta w motywie (6) preambuły wskazuje, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Jednocześnie, celem samej dyrektywy, zgodnie z brzmieniem jej art. 1, jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez przedsiębiorców w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Brak uwidocznienia cen jednostkowych narusza zasady określone w motywie (1) dyrektywy 98/6/WE, tzn. ma negatywny wpływ na

prawidłowe funkcjonowanie rynku oraz skutkuje podawaniem nieprawidłowych informacji konsumentom, co nie poprawia poziomu ochrony konsumentów, a także ma negatywny wpływ na tworzenie zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami. Jak wynika z motywu (2) dyrektywy 98/6/WE, stwierdzone naruszenie prawa obniża poziom ochrony konsumentów, który powinien być wysoki i temu celowi służyć ma przeprowadzona kontrola przedsiębiorcy. Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą, ponieważ strona nie realizuje celów, które precyzyjnie zostały określone w dyrektywie 98/6/WE.

Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa, to należy wskazać, że obie przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Sam fakt usunięcia przez stronę naruszenia prawa przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie może skutkować odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W rozpatrywanej sprawie nie ziściła się również przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w sprawie wymierzenia takiej kary pieniężnej mogły być prowadzone wyłącznie przez Wielkopolskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Wielkopolskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, a tym samym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Jednocześnie należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie jest możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w trakcie kontroli strona podjęła dobrowolne działania naprawcze zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w związku z czym organ pierwszej instancji nie musiał wydawać postanowienia, aby wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających podjęcie takich działań. Jednocześnie rodzaj naruszenia nie wiązał się z koniecznością powiadomienia o nim właściwych podmiotów. W ocenie Prezesa UOKiK, samo usunięcie naruszenia prawa nie jest wystarczające i nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy o informowaniu o cenach, która pełni nie tylko funkcję dyscyplinująco-represyjną, ale także i prewencyjną,

mającą zapewnić wysoki poziom ochrony interesów konsumentów i zapobiec tym samym lub podobnym naruszeniom w przyszłości. Należy zatem przyjąć, że zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa w omawianym przypadku byłoby bezcelowe.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o obniżenie wymiaru nałożonej na nią kary pieniężnej do kwoty minimalnej, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie nakładania kary pieniężnej. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Ponadto uwzględniając, że w odwołaniu strona zwróciła uwagę na swoją trudną sytuację materialną, ekonomiczną i ewentualne problemy finansowe, będące następstwem nałożenia na nią takiej kary pieniężnej, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji finansowej czy materialnej strony może zostać wzięta pod uwagę dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Prezes UOKiK nie ma podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, kierując się trudną sytuacją ekonomiczną strony, jeżeli stan faktyczny sprawy wprost uzasadnia jej nałożenie w określonym powyżej wymiarze.

W kontekście powyższego należy wskazać, że zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383). W myśl art. 67a § 1 tej ustawy, organ administracji publicznej, który nałożył karę pieniężną - to jest Wielkopolski WIIH - na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kary pieniężne stają się zaległością w sytuacji, gdy nie zostaną uiszczone w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania tej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a